

2) Termin „wierzyciel” znajdujący się w art. 3 ust. 4 lit. b) rzeczonego rozporządzenia, używany do określenia kręgu osób uprawnionych do wystąpienia o wszczęcie niezależnego postępowania ubocznego, powinien być interpretowany w ten sposób, że nie obejmuje on organu państwa członkowskiego, który zgodnie z jego prawem krajowym ma za zadanie działać w interesie ogólnym, lecz który nie działa ani jako wierzyciel, ani w imieniu i na rachunek wierzycieli.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo — Portugalia) — FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA przeciwko Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

(Sprawa C-126/10) (¹)

(Zbliżanie ustawodawstw — Dyrektywa 90/434/EWG — Wspólny system opodatkowania mający zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich — Artykuł 11 ust. 1 lit. a) — Uzasadnione cele gospodarcze — Restrukturyzacja lub racjonalizacja działalności spółek uczestniczących w operacji — Pojęcia)

(2012/C 25/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FOGGIA-Sociedade Gestora de Participações Sociais SA

Strona pozwana: Secretário de Estado dos Assuntos Fiscais

w obecności: Ministério Público

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Wykładnia art. 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 1) — Operacje mające na celu dokonanie nadużyć podatkowych lub unikanie opodatkowania — Pojęcia „uzasadnionych celów gospodarczych” oraz „restrukturyzacji lub racjonalizacji działalności spółek uczestniczących w operacji”

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i

wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do operacji połączenia dwóch spółek należących do tej samej grupy okoliczność, iż w chwili połączenia przejmowana spółka nie prowadzi żadnej działalności, nie ma żadnych udziałów finansowych i przynosi spółce przejmującej jedynie straty w znacznej wysokości i spowodowane nieznanymi przyczynami, może uzasadniać domniemanie, że operacja nie została dokonana w „uzasadnionych celach gospodarczych” w rozumieniu tego przepisu, nawet jeżeli przynosi ona korzyści w zakresie kosztów strukturalnych grupy. Do sądu krajowego należy ustalenie, z uwzględnieniem całokształtu okoliczności rozpatrywanego sporu, czy w sporze tym występują czynniki uzasadniające domniemanie nadużyć podatkowych lub unikania opodatkowania w rozumieniu omawianego przepisu.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 listopada 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Hamm — Niemcy) — KHS AG przeciwko Winfriedowi Schultemu

(Sprawa C-214/10) (¹)

(Organizacja czasu pracy — Dyrektywa 2003/88/WE — Prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego — Wygaśnięcie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego z powodu choroby po upływie terminu przewidzianego przez uregulowanie krajowe)

(2012/C 25/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Hamm

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: KHS AG

Strona pozwana: Winfried Schulte

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landesarbeitsgericht Hamm — Wykładnia art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Prawo do ekwiwalentu za coroczny płatny urlop wypoczynkowy niewykorzystany przez pracownika, który nie mógł wykorzystać prawa do tego urlopu w okresie rozliczeniowym ze względu na zwolnienie chorobowe i którego niezdolność do pracy trwała przez kilka lat aż do ustania stosunku pracy — Układ zbiorowy, na podstawie którego wypłata ekwiwalentu za niewykorzystany, coroczny płatny urlop wypoczynkowy jest możliwa dopiero z chwilą ustania stosunku pracy i który przewiduje wygaśnięcie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego niewykorzystanego z powodu choroby z upływem 15 miesięcy po zakończeniu okresu rozliczeniowego

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom lub praktykom krajowym, takim jak układy zbiorowe, ograniczającym — poprzez ustanowienie piętnastomiesięcznego okresu dozwolonego przeniesienia, po upływie którego prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego wygasa — gromadzenie praw do tego urlopu przez pracownika niezdolnego do pracy w ciągu kilku następujących po sobie okresów rozliczeniowych

(¹) Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 listopada 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs przeciwko The Rank Group PLC

(Sprawy połączone C-259/10 i C-260/10) (¹)

(Podatki — Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Artykuł 13 część B lit. f) — Zakłady, loterie i inne gry losowe lub hazardowe — Zasada neutralności podatkowej — Mechaniczne bingo pieniężne z wygranymi gotówkowymi („mechanised cash bingo”) — Automaty wrzutowe — Praktyka administracyjna odbiegająca od przepisów ustawowych — Środek obrony oparty na należytej staranności („due diligence”)

(2012/C 25/14)

Język postępowania: angielski

Sądy krajowe

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Strona pozwana: The Rank Group PLC

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Interpretacja art. 13 część B lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienie zakładów, loterii i innych gier losowych lub hazardowych — Mechaniczne bingo pieniężne z wygranymi gotówkowymi („mechanised cash bingo”) — Ustawodawstwo krajowe przewidujące różne traktowanie pod względem podatku VAT świadczenia usług identycznych z punktu widzenia konsumenta lub zaspokajających te same potrzeby konsumenta — Różne traktowanie w zależności od wysokości stawki i kwoty wygranej — Naruszenie zasady neutralności podatkowej?

Sentencja

- 1) Zasadę neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że odmienne traktowanie pod względem podatku od wartości dodanej dwóch usług identycznych lub podobnych z punktu widzenia konsumenta i zaspokajających te same jego potrzeby wystarczy, aby stwierdzić naruszenie tej zasady. Naruszenie takie nie wymaga więc, aby ponadto stwierdzić faktyczne istnienie konkurencji między danymi usługami bądź zakłócenie konkurencji z uwagi na rzeczone odmienne traktowanie.
- 2) W obliczu istnienia odmiennego traktowania dwóch gier losowych ze względu na przyznanie zwolnienia z podatku od wartości dodanej na mocy art. 13 część B lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku zasadę neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że nie można uwzględnić okoliczności, iż te dwie gry należą do różnych kategorii zezwoleń i podlegają różnym systemom prawnym w zakresie kontroli i regulacji.
- 3) Do celów oceny w świetle zasady neutralności podatkowej, czy dwa rodzaje automatów wrzutowych są podobne i wymagają tego samego traktowania pod względem podatku od wartości dodanej, należy zbadać, czy korzystanie z tych rodzajów jest porównywalne z punktu widzenia przeciętnego konsumenta i odpowiada tym samym jego potrzebom, przy czym czynnikami, jakie można wziąć pod uwagę w tym zakresie, są w szczególności minimalne i maksymalne wysokości stawek i nagród, a także prawdopodobieństwo wygranej.
- 4) Zasadę neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że podatnik nie jest uprawniony do żądania zwrotu podatku od wartości dodanej zapłaconego od określonych usług na podstawie naruszenia tej zasady, gdy organy podatkowe danego państwa członkowskiego w praktyce potraktowały świadczenie podobnych usług jako usługi zwolnione, mimo że nie są one zwolnione z podatku od wartości dodanej na podstawie właściwych przepisów krajowych.
- 5) Zasadę neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które skorzystało ze swobodnego uznania przyznanego przez art. 13 część B lit. f) szóstej dyrektywy 77/388 i zwolniło z podatku od wartości dodanej udostępnienie wszelkich środków do grania w gry losowe, wyłączając z tego zwolnienia jedną kategorię urządzeń spełniającą określone kryteria, nie może sprzeciwić się żądaniu zwrotu podatku od wartości dodanej opartemu na naruszeniu tej zasady na tej podstawie, że działało z należyłą starannością przy opracowaniu nowego rodzaju urządzenia niespełniającego tych kryteriów.

(¹) Dz.U. C 209 z 31.7.2010.